

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

BM-II.059.1.273.2024

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Pana Posła Daniela Milewskiego w sprawie „wspierania dostosowania kwalifikacji zasobów ludzkich do wymogów rynku pracy, zmieniających się w wyniku restrukturyzacji” przekazaną wystąpieniem Marszałka Sejmu znak: K10INT3080, uprzejmie przedstawiam poniższe informacje w zakresie właściwości resortu pracy.

Działania resortu pracy w zakresie promowania i wspierania programów przekwalifikowania zawodowego osób bezrobotnych, poszukujących pracy, w tym pracujących w wieku 45+ realizowane są na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475 z późn. zm.). Wykonawcą tych działań są Publiczne Służby Zatrudnienia, które pomagają osobom zarejestrowanym w urzędach pracy bezrobotnym lub poszukującym pracy w zwiększeniu szans na zatrudnienie, poprzez podniesienie czy zmianę kwalifikacji zawodowych.

Przygotowywana obecnie reforma rynku pracy i służb zatrudnienia ma na celu zwiększenie dostępu do form wsparcia w nabywaniu umiejętności, podnoszeniu kwalifikacji, czy przekwalifikowaniu, aktywizację osób do tej pory biernych zawodowo i skrócenie czasu poszukiwania pracy. W projekcie nowej ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia przewidziano poszerzenie grupy beneficjentów wszystkich form pomocy o osoby poszukujące pracy, w tym wszystkie osoby pracujące bez względu na wiek, dla których dotychczasowa pomoc w aktywizacji zawodowej była bardzo ograniczona. Zaproponowano następujące zmiany:

- zwiększenie limitów na dofinansowanie szkoleń do 300% przeciętnego wynagrodzenia (dotychczas ten limit obowiązywał tylko w przypadku szkoleń wskazanych przez bezrobotnego);
- podniesienie jakości szkoleń poprzez zamienienie, wymaganego od instytucji szkoleniowej oferującej szkolenie, wpisu do Rejestru Instytucji Szkoleniowych wpisem do Bazy Usług Rozwojowych;
- rozszerzenie zakresu finansowania osobom zarejestrowanym kosztów egzaminów o koszty różnego rodzaju form potwierdzania wiedzy i umiejętności oraz uzyskiwania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności;
- uatrakcyjnienie dotychczasowej formy pomocy - pożyczki szkoleniowej poprzez wprowadzenie pożyczki edukacyjnej o zachowanej maksymalnej wysokości 400% przeciętnego wynagrodzenia. Jej środki mogą być wykorzystane nie tylko na opłacenie

kosztów szkolenia, ale także studiów podyplomowych, potwierdzenia wiedzy i umiejętności, uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności oraz na kontynuację nauki w formach szkolnych (zastąpiono pożyczką edukacyjną dotychczasowo funkcjonujące stypendium na kontynuowanie nauki). Ponadto, stworzono możliwość umorzenia 20% kwoty pożyczki (w ramach pożyczki nie finansuje się studiów I, II i III stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich);

- wprowadzenie na korzystniejszych zasadach limitu finansowania kosztów nabywania wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji - w wysokości 450% przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat (dotychczas limit dotyczył szkoleń i określany był w stosunku do minimalnego wynagrodzenia);
- wprowadzenie rozwiązania mającego na celu wyposażenie urzędów pracy w narzędzia pozwalające im na skuteczne wsparcie klientów w nabywaniu lub rozwijaniu umiejętności potrzebnych w nowoczesnej gospodarce, w tym zwłaszcza umiejętności cyfrowych, poprzez badanie kompetencji cyfrowych i oferowanie szkoleń z tego zakresu;
- wprowadzenie bonu na kształcenie ustawiczne. Nowa ustawa przewiduje, że bon na kształcenie ustawiczne przeznaczony będzie dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy bez względu na wiek. W ramach bonu urząd pracy sfinansuje, do wysokości przeciętnego wynagrodzenia, należność dla instytucji szkoleniowej za realizację jednego lub kilku szkoleń, należność dla instytucji realizującej studia podyplomowe, koszty potwierdzenia nabycia wiedzy i umiejętności lub koszty uzyskania dokumentów potwierdzających nabycie wiedzy i umiejętności.

Urzędy pracy wspierają także osoby pracujące w uzupełnianiu umiejętności i kwalifikacji oraz przekwalifikowanie zgodnie z potrzebami rynku pracy za pomocą środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS). Wydatkowanie środków w ramach KFS ma miejsce zgodnie z priorytetami wydatkowania ustalonymi przez ministra właściwego do spraw pracy w porozumieniu z Radą Rynku Pracy, co umożliwi w miarę szybką reakcję na potrzeby szkoleniowe poszczególnych branż, czy regionów. Przykładowo w roku bieżącym przyjęto łącznie kilkanaście priorytetów w tym: wsparcie kształcenia ustawicznego w związku z zastosowaniem w firmach nowych technologii i narzędzi, wsparcie kształcenia ustawicznego w zidentyfikowanych w danym powiecie lub województwie zawodach deficytowych, wsparcie kształcenia ustawicznego w zakresie umiejętności cyfrowych. Ponadto, wsparcie w uzupełnianiu umiejętności cyfrowych jest zapewniane osobom dorosłym w ramach programów i działań realizowanych przez inne resorty i instytucje np. w ramach Programu Rozwoju Umiejętności Cyfrowych.

Instrumentem rynku pracy adresowanym bezpośrednio do pracodawców jest działający od 2014 roku, wspomniany wcześniej, Krajowy Fundusz Szkoleniowy. Stanowi go wydzielona część środków Funduszu Pracy, przeznaczona na finansowanie różnych form kształcenia ustawicznego. Budżet jest ustalany corocznie i wynosi około 200 i więcej mln zł, co odpowiada wysokości 2% (a od 2023 roku - 4%) przychodów Funduszu Pracy uzyskanych z obowiązkowych składek w roku poprzedzającym rok, dla którego jest sporządzany plan finansowy. Przykładowo w roku bieżącym na działania KFS przeznaczono kwotę 294,4 mln zł. Pracodawcy zatrudniający do 10 pracowników mogą aktualnie uzyskać do 100% dofinansowania na kształcenie ustawiczne swoich pracowników, a większe podmioty – do 80% ponoszonych z tego tytułu kosztów.

W projekcie nowej ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia zaplanowano zwiększenie dostępności środków KFS – z pomocy na kształcenie ustawiczne będą mogły skorzystać wszystkie podmioty odprowadzające składki na Fundusz Pracy lub z nich zwolnione na mocy

prawa. Rozszerzono także kategorie osób pracujących, które będą mogły skorzystać z kształcenia ustawicznego finansowanego z KFS o osoby wykonujące pracę na podstawie umów cywilno-prawnych (dotychczas z KFS mogli korzystać tylko pracodawcy zatrudniający pracowników na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy).

Uzupełnianie umiejętności i kwalifikacji oraz przekwalifikowanie zgodnie z potrzebami rynku pracy może być także finansowane ze środków KFS i kierowane do pracodawców i pracowników. W okresie trwania pandemii COVID-19 i bezpośrednio po niej, jednym z priorytetów wydatkowania środków KFS było wsparcie kształcenia ustawicznego osób zatrudnionych w firmach, które na skutek pandemii COVID-19, musiały podjąć działania w celu dostosowania się do zmienionej sytuacji rynkowej. Wsparcie osób bezrobotnych i poszukujących pracy służy uzupełnianiu umiejętności i przekwalifikowaniu zgodnie ze zmieniającymi się potrzebami rynku pracy bez względu na to, czy zmiany te spowodowane były pandemią COVID-19, czy też innymi przyczynami.

Planowana reforma urzędów pracy zakłada zmianę priorytetów publicznych służb zatrudnienia i większe nastawienie na rynek klienta i potrzeby przedsiębiorców, także te związane z szybko postępującymi zmianami technologicznymi, kurczącą się liczbą osób wchodzących na rynek pracy i koniecznością lepszego zarządzania zasobami ludzkimi. Kierunki zmian to m.in. aktywizacja biernych zawodowo, rolników chcących się przekwalifikować, zwiększenie mobilności osób poszukujących pracy oraz skrócenie czasu poszukiwania pracy.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/